

Een onderhoud Simon C. Jansen

Zooals reeds bekend is, werd onlangs tot organist van de Groote kerk benoemd de heer Simon C. Jansen. Het leek ons niet ondienstig in verband met de verwachting, dat de nieuwe functionaris — evenals zijn grooten voorganger C. de Wolf — in den zomer orgelbespelingen zou geven, een onderhoud bij hem aan te vragen. Wij vonden den heer Jansen daartoe gaarne bereid.

Zooals het in een interview gebruikelijk pleegt te zijn, moest onze eerste vraag levensbijzonderheden etc. gelden. Daar bij de benoeming evenwel reeds voldoende bekendheid hieraan gegeven werd, kon bedoelde vraag achterwege blijven. Volledigheidshalve willen wij ze toch nog even vermelden.

De nieuwe organist werd in 1911 te Driebergen geboren, en ontving zijn eerste orgellessen van den heer Blankenstein, organist aan de Ned. Herv. kerk aldaar. Vervolgens studeerde hij bij den bekenden Utrechtschen Dom-organist H. F. Bos, onder wiens leiding hij het diploma A van de Ned. Org. Ver. behaalde. In Juni 1931 volgde zijn benoeming aan de Wilhelminakerk te Utrecht, waar hij de beschikking had over een orgel met 2 klavieren en 21 registers. Op dit instrument gaf hij geregeld bespelingen, ook in de wintermaanden. Met een eigenaardige moeilijkheid had hij daarbij te kampen, door de omstandigheid dat geen solisten konden medewerken. Daartoe ontbrak natuurlijk de geschikte ruimte.

Op het orgel van de Dom in Utrecht heeft Simon Jansen zich meermalen laten hooren. o.a. als invaller voor den heer Bos, terwijl hij ook in Driebergen meerdere concerten gegeven heeft.

Na zijn studie bij Bos, stelde hij zich onder leiding van De Wolf aan het conservatorium te Amsterdam, en behaalde daar in 1934 het einddiploma en tevens de J. B. de Pauwprijs. (De Pauw was een der oprichters, orgelleeraar en voorganger van De Wolf van het Amsterdamsche Conservatorium). Het was de eerste maal dat deze prijs werd uitgereikt.

Simon C. Jansen bleef organist aan de Wilhelminakerk te Utrecht tot hij kortelings uit 7 kandidaten unaniem gekozen werd tot opvolger van C. de Wolf. Uit 34 sollicitanten had de prominente examencommissie bestaande uit: Sem Dresden, Adr. v. d. Horst en Adr. Engels, 7 kandidaten opgeroepen om een examen af te leggen. Het feit dat Simon Jansen uit deze 7 kandidaten unaniem gekozen

werd, krijgt nog meer beteekenis, als men weet dat hij door loting pas het laatst aan de beurt was om zijn examen af te leggen.

Behalve organist is hij ook beduidend pianist. In 1931 trad hij bijv. als solist op met het U. S. O. (pianoconcert Grieg).

Uiteraard zijn de plannen die de nieuwbenoemde organist heeft voor de a.s. orgelbespelingen nog niet vastomhield. Zij zullen, evenals vroeger, gehouden worden op Maandagavonden om de 14 dagen, en wel van Juni—October ongeveer, terwijl Simon Jansen ook het voornemen heeft zijn bespelingen gedurende de wintermaanden voort te zetten, zij het dan veel minder talrijk (hij dacht eens in de 6 weken).

Reeds éénmaal heeft hij zich laten hooren op het prachtige orgel van de Groote kerk, verleden week, en de toen gemaakte keuze der stukken belooft voor de toekomst heel veel. Wanneer een organist debuteert met de onvergelykelijke Passacaglia in c-moll van Bach, mag men terecht een magistrale reeks orgelbespelingen verwachten. Over het orgel met zijn rijk front was hij in de wolken. Geen wonder, ieder rechtgeaard organist zal hem het voorrecht, zulk een koninklijk 3-klavierinstrument te kunnen bespelen, benijden!

Op de programma's zal Bach vanzelfsprekend een eereplaats innemen. Alle groote werken zullen in den loop der jaren gespeeld worden. In den komende zomer zal de nieuwe organist minstens 2 van de te weinig gehoorde Triosonaten brengen, terwijl de prachtige koraalvoorspelen zeker niet vergeten worden, en van de kleinere Bachwerken o.a. Pastorale op het program staat.

Van César Franck, den maitre angélique, worden alle orgelcomposities ten gehoor gebracht, natuurlijk over een paar seizoenen verdeeld. Voor de eerste 3 concerten staan al vast resp. 1e, 2e en 3e Choral.

Bijzonder aantrekkelijk lijkt ons het plan voor bespeling met een uitsluitend Fransch of Nederlandsch programma. Het Fransch programma zal ongeveer als volgt samengesteld zijn: Clérambault, Franck, Vierne of Tournemire, en het Nederlandsch aldus: Sweelinck (Variaties over „Mein junges Leben hat ein End") De Wolf, Andriessen.

Reger zal zeker niet ontbreken: B. A. C. H. fantasie, Toccata in D, Passacaglia en van de kleinere werken Benedictus etc.

Als wij verder nog noemen Pachelbel, Buxtehude, Mendelssohn, Brahms, Widor, zal het duidelijk zijn, dat uit de rijke litteratuur van oudere componisten een gelukkige greep gedaan wordt.

Maar de contemporaine orgelcomponisten worden niet vergeten. Simon Jansen noemde ons: Louis Vierne (3e Symphonie), Marcel Dupré, Ch. Tournemire, Siegf. Müller (Passacaglia, Sonate), Fl. Peeters, Hendr. Andriessen.

Wat de medewerking van solisten betreft, daaromtrent kon ons de heer Jansen nog geen definitief uitsluitsel geven. Hij heeft wel verschillende bekende namen genoemd, maar aangezien de voorbereidende besprekingen nog loopende zijn, kunnen die namen nog niet gepubliceerd worden.

Vast staat al, dat het eerste concert zonder solist zal zijn, en ook dat op de tweede bespeling als cello-solist zal medewerken de echtgenoot van den nieuwen organist.

Vermelden wij nog dat Simon Jansen Mei a.s. in functie treedt en binnenkort het examen voor het solistenexamen hoopt af te leggen.

Mogen de hier gegeven mededeelingen en bijzonderheden reeds nu voor onze lezers een opmerking zijn de orgelbespelingen in den a.s. zomer te gaan bijwonen. Het lijkt waarlijk geen al te groot optimisme, een groszartige voortzetting van De Wolf's schoone traditie te verwachten!